

Att Riksdagen behagade besluta följande ordalydelse i tulltaxans motsvarande rubriker:

Apothekssvaror, alla i taxan ej specificerade, enkla eller sammansatta, till införsel af apothekare eller dem, som erhållit Sundhets-kollegii tillstånd att med sådana varor idka handel, eller, efter Sundhets-kollegii, Vetenskapsakademiens eller vederbörande Universitets-fakultets hörande, af vetenskapsmän till begagnande för vetenskapliga ändamål, eller ock af näringsidkare för åstadkommande af sina tillverkningar fria.

Kemisk-tekniska preparater, ej specificerade, 100 R:dr 5: 00

Rötter, alla slag, ej specificerade fria.

Storax; se gummi.

Enbärsmos; hänföres under Sirup.

Flädersmos; hänföres under Sirup.

Flädersaft; hänföres under Bärsaft

Rubriken *Violrot* torde ur taxan böra utgå.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 23 Januari 1869.

Carl J. Grafström.

N:o 41.

Af Herr A. Reutercrona: Angående tillägg i Kongl. Förordningen om inteckning i fast egendom den 13 Juli 1818.

Såsom känt är hafva stora olägenheter och förluster för inteckningshafvare uppstått i följd af den mycket allmänna föreställningen, att en inteckning, som vid så kallad relaxering förklarats fortfarande gällande i viss egendom eller blifvit i afseende å förmånsrätten ändrad medelst åtgärd, postposition benämnd, icke skulle, för inteckningens bibehållande vid giltighet, erfordra särskild förnyelse förr än inom 10 år efter ett dylikt förfarande med inteckningen, eller att detsamma egde enahanda kraft och verkan som inteckningens förnyande. Då frågan härom är omvistad, äfven bland juristerna, till och med de högsta i landet, synes lagen böra i

denna del förtydligas, så att den icke vidare gifver anledning till olika tolkning och kostsamma rättegångar, hvilket förefaller mig med största enkelhet kunna åstadkommas genom lagstiftningens godkännande af den åsigt, som med allmänna föreställningssättet öfverensstämmer, samt att således i lagen stadgas, att relaxerings- eller postpositionsåtgärd med inteckning medför dess bibehållande vid lif såsom förnyelse; dertill förefinnes, enligt mitt förmenande, tillräckligt skäl i *den* omständighet, att slik åtgärd med inteckning i sjelfva verket innefattar utlåtelse af domstolen liktydig med inteckningens förnyande samt att folket ej bör oftare än nödigt är betungas med sin rätts bevakning vid domstol.

I det angifna syftemålet föreslår jag derföre, att, för sin del,

Riksdagen beslutar *dels* att i 21 § af oförmälda Kongl. Förordning, näst efter bestämmelsen, att, om borgenär ej förnyar inteckningen inom 10 år, "vare dess inteckning förfallen", tilläggas: "så vida den icke inom samma tid antingen vid dödning i någon del af intecknade fastigheten, på sätt i 18 § sägs förklarats fortfarande gällande i öfriga delen af fastigheten eller ock i fråga om förmånsrätten ändrats"; samt *dels*, att början af 23 § erhåller denna lydelse: "Då inteckning förnyas eller till förmånsrätten ändras skall, uppvisade borgenär inför rätten i hufvudskrift den handling, hvarå inteckningen beviljad är, och skrifve rätten å handlingen bevis öfver inteckningsåtgärden. Stående ock borgenär fritt, att, för intecknings förnyelse, hos annan underrätt inteckningshandlingen förete."

Om remiss af motionen till Lag-Utskottet får jag anhålla.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Axel Reutercrona.